

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Naše srednješolstvo.

III.

Prvi stan na svetu so dandanes tehniki. Oni so pravi nosilci napredka in kulture, oni imajo ves svet v rokah ter določajo pota vsega človeškega razvoja. To spoznavajo in po tem spoznanju se ravnaajo vsi omikani narodi, samo Slovenci — in poleg nas še tisti del Nemcev, katerega je Wolf imenoval s kolektivnim imenom „Gebirgstrottel“ — smo mnenja, da moramo najboljše svoje moči posiljati v — semenišče.

Navzlic veliki nadarjenosti našega naroda tudi za tehnične nauke vlada v nas proti tem naukom neka animoziteta. Ne samo v priroščem, v verige duševne odvisnosti od duhovništva ukovanem narodu, ampak tudi mej inteligenco, tako da niti za najnavadnejše tehniške službe nimamo svojih ljudi. Deželni odbor kranjski stori pač dosti za podporo slovenskih tehnikov, ali drugače se zanje ničesar ne stori. Za tehnike in realce ni ustanov, ni rednih podpor in skoro ničesar se ne žrtvuje za tiste, ki imajo veselje in nadarjenost za to stroko. Če so vzlic temu taki talenti, kakor Fabiani, Plečnik ali Jager prišli naprej, se imajo za to zahvaliti samo in jedino le samim sebi.

Mnogo je kriva tudi jezikovna uredba naših realk, da nam na vseh koncih nedostaje domačih tehnikov. Vse realke na slovenskem ozemlju, namenjene slovenskem narodu, so izključno nemške in valed tega ogromni večini slovenske mladine popolnoma nepristopne. Na merodajnih mestih smatrajo te zavode za nemško posest, za nedotakljive nemške postojanke in se z vso silo ustavljajo vsaki jezikovni preuredbi, kar se vidi najboljše pri ljubljanski realki.

Že leta in leta moledujemo Slovenci, naj se nam da, kar smo za časa Hohenwarta že imeli; že leta in leta zahtevamo, naj se za nemške dijake napravijo nemški razredi, za slovenske dijake pa naj se ustanove slovenski razredi, a navzlic opravičenosti te zahteve se našim prošnjam ne ugodijo in se odločilni krogi na vse možne načine trudijo,

da to preprečijo, dočim vodstvo v ohranitev izključno nemškega značaja ljubljanske realke niti slovenskemu občinstvu namenjenih naznanil v letnem poročilu ne objavlja v obeh jezikih, dasi je zavod v prvi vrsti namenjen Slovincem in dasi smo to nekaj let zaporedoma tirjali. Nižja gimnazija ljubljanska, namenjena samo Slovincem, mora ta naznanila objavljati v obeh jezikih, realka pa jih ne sme. To je najdrastičnejši dokaz, kako izvestni krogi iščejo prilike, da nam na kar mogoče žaljiv način pokažejo, kako zaničujejo slovensko prebivalstvo in slovenski jezik.

Tem razmeram mora biti konec in tem bo tudi konec, veljaj karkoli. Četrto stoletje smo prosili z vso ponižnostjo, odslej ne bomo več.

Deželni zbor kranjski je že v zasedanju leta 1896/97 naročil deželnemu odboru, naj sestavi načrt realčnega zakona in naročil mu je zajedno, naj ga predloži že v prihodnjem zasedanju. Toda v tem zasedanju (1897/98) nismo čakali realčnega zakona, pač pa smo izvedeli, da je deželni odbor svoj načrt predložil vladi, da o njem izrečeta svoje mnenje deželni šolski svet in naučno ministerstvo, kar je vlada porabila v to, da je vso stvar zopet zavlekla za nekaj let.

Ker spada zakonodajstvo o realkah v področje deželnih zborov, je deželni odbor prav po nepotrebnem predložil svoj načrt vladi in to vprašal za njeno mnenje, to pa toliko bolj, ker je mogel pač vedeti, da bo vlada storila, kar se bo dalo, da ne ugodijo našim zahtevam in potrebam. In res se mu je njegova prevelika prijaznost in obzirnost napram vladi jako slabo izplačala, kajti šele sedaj, torej poldrugo leto po izročitvi načrta, se je vladi zljubilo vrniti deželnemu odboru načrt realčnega zakona in deželnemu odboru sporočiti svoje mnenje o njem.

To mnenje ni ugodno v jednem oziru. Naučno ministerstvo, kateremu pa je bilo njegovo mnenje brez dvoma sugerirano iz deželnega predsedništva v Ljubljani, je vrnilo načrt realčnega zakona s piramidalno zahtevo, naj se dežela, naj se deželni zbor kranjski, čigar avtonomija se itak na vseh

koncih in krajih utesnjuje in prikrajšuje, prostovoljno odpove pristojne mu pravice, določiti učni jezik ljubljanske realke. Vlada je namreč zahtevala, naj se v realčnem zakonu sploh nič ne določa glede učnega jezika ter da naj se določitev prepusti tistim, kateri šolo vzdržujejo. Konjsko kopito v tej zahtevi se spozna, ako pomislimo, da vzdržujejo ljubljansko realko država, dežela, mestna občina ljubljanska in kranjska hranilnica. Sam Meisto ti ne bil bolje uganil. Ako bi se deželni zbor vjel v to zanjko, bi se moral še desetletja boriti, da pridobi jedno klaverno slovensko paralelko.

Da deželni zbor ne bo ustregel tej želji, da se ne bo kranjski hranilnici na ljubav odrekal pristojni mu pravici in da določitve učnega jezika ne bo prepustil deželni vladi in kranjski hranilnici, to se nam zdi samo ob sebi umevno. A mi želimo še več, da namreč dežel. zbor enkrat za vselej uredi ljubljansko realko tako, kakor zahteva potreba in čast slovenskega prebivalstva, ne da bi nemškim dijakom utesnjeval nemški pouk. V to svrhu pa je treba po dež. odboru sestavljeni načrt realčnega zakona korenito pregledati in preurediti.

Na jesen pričakujemo, da deželni odbor ne predloži po konceptu dr. Vošnjaka prepisanega načrta realčnega zakona, kateri načrt je sestavljen po štajerskem deželnem zakonu in ni popolnoma primeren našim razmeram. Pričakujemo marveč, da se bo g. referent potrudil in da nam poda kaj boljšega, nego je Vošnjakov načrt, da nam poda kaj izvirnega in potrebam dežele kranjske in slovenskega naroda primerne in da ne bo več vpraševal za mnenje tistih, ki so nasprotni vsemu, kar je slovenskemu narodu na korist.

Realčni zakon se mora na vsak način še v prihodnjem zasedanju deželnega zbora skleniti in sicer tak zakon, kakor ga potrebujemo. Ako bi se pa vlada osmelila, da bi zakona ne predložila v sankcijo, potem imata deželni zbor in ljubljanski občinski zastop dolžnost, da obstoječi realki nemudoma odrečeta vsako podporo. Sicer pa ni misliti, da pride do tega skrajnega koraka, zlasti ker imajo državni poslanci dovolj sredstev, da vlado primorajo

LISTEK.

Dame smejo kolesariti!

Velečenjeni gospod Antikolesarjevič!

Davno bi se Vam že bila morala zahvaliti, ker ste tako vestno izpolnili obljubo in mi povedali svoje mnenje o kolesaricah. Žal, ni mi bilo mogoče prej, ker lepi dnevi mi niso dali prijeti za pero, dočim bi moralo počivati moje — kolo.

Prav rada Vam pritrdim v marsičem. Dobro vem, da nekaterniki majejo z glavami, videči me na kolesu, češ: „Glej jo, glej! Ta tudi! — treba ji je!“ — Pa tudi prej so majali, ko so me slebarni dan videli na jedinem šetališču, češ: „Brez te seveda ne more biti“. Govorice prvih me ne plašé, poslednjim pa se izognem na kolesu najlaže. — Vsakdo si rad odpočije po dnevnem trudu v prosti prirodi, bodisi na šetališču, bodisi na — kolesu... Vsem se pa nikdar ne more ustreči...

Vaš glavni ugovor proti kolesaricam je, da ženska ne bodi močna, nego graciozna. Če bi bilo treba toliko moči in napora, kakor pravite gospod, izvestno, bi bila jaz prva, ki bi se ne trudila. Pričavam Vam rada, da me je v začetku kolesarjenje utrudilo, — a vsak začetek, pravijo, je težak. To me je tolažilo. Sedaj mi je pa ta „trud“ v zabavo;

kakor je nekaternikom v zabavo — lazenje po hribih.

Kakor je telovaden-začetniku vsaka najmanjša vaja sila težka in utrudljiva, prav tako je tudi kolesaricam in hribolazkam spočetka njihov šport jako naporen. Toda, ko si pridobe nekaj spretnosti, ko ne tratiijo več nepotrebnem svojih močij, nego jih znajo prav ekonomično rabiti, tedaj postane kolesarjenje in hribolazništvo samo — zabava.

Dokaz, da ni treba za kolesarjenje nikake posebne moči, vam bodi to, da se vozijo dandanes tudi že nedorasle deklice, ki še ne nosijo dolgih krilo, ter dečki, ki še dolgo ne dosežejo pubertete. Toliko moči pa menda vsaj prisojate tudi dorasli dami?! —

Tudi energije, spretnosti in okretnosti nam ženskam doslej še ni kratil nihče, razun Vas. Res da iščemo teh svojstev zlasti in v največji meri pri možkih, toda tudi ženske imamo teh svojstev vsaj toliko, da moremo kolesariti. Ako bi nam ne dostajalo telesne in duševne energije, kako bi se nam bilo mogoče jednako možkim boriti za — kruh? Kdo bi nam potem očital, če porabimo nekaj te energije in moči sebi v — zabavo? Ali ni mogoče, da bi poleg tega reprezentovale gracijo, lepoto, milino in prelest, pravo našo moč poleg one moči, kateri predstavitelji so, vsaj po Vašem mnenju, samo možki?

Menim da. Izvrstno izvežbana, dostojno oblečena in telesno primerno (torej ne preveč in ne premalo!) razvita kolesarica more kazati tudi na svojem „Meteoru“ prav mnogo gracije in prelesti dražesti. Začetnica, ki nosi nepristojno toaletto in katero je oblagodarila zlobna usoda morda še z zoperno bujnostjo ali oglatostjo udov, — taka kolesarica je seveda prav tako nelepa prikazen, kakor kolesar-začetnik, kolesar-debeluh ali suhač iglastih in prekljasto dolgih krakov.

Dalje ste nam zalučili v obraz strašno, možkim največje skrbi povzročujočo besedo „emancipacija“. Moj Bog! s tem me ne pobijete. Možkim Vašega obzorja je emancipirana že vsaka ženska, ki nima šivanke ali kubalnice v roki! Emancipirana je že vsaka učiteljica, ekspeditorica, uradnica, emancipirana je — po Vašem — seveda tudi vsaka dama, ki ne hodi peš ob roki svoje matere ali svojega gospoda soproga... Da pa je emancipacija žensstva bistveno vsa kaj drugega, o tem mi menda koncem XIX. veka ni treba izgubljati besed. Pisalo se je dovolj o tem. Ako niste imeli časa, da bi se glede tega vprašanja povzpeli vsaj nad nivo malomestnega konservativnega filistra, Vas le prav prijateljsko obžalujem! Pa brez zamere!

Da bi gospodske ženske „karikovale svoj spol“ z vožnjo na kolesu, to Vam kratko in malo tajimo.

ugoditi naši zahtevi, in tako imamo upanje, da se uredi ljubljanska realka v nekaj letih tako, da bomo iz nje dobivali potrebnih tehnikov in da bode začela tudi v nas cveteti tehniška stroka.

V Ljubljani, 20. avgusta.

Madjari proti jubilejnim kolajnam. Madjarski opozicijski listi pišejo, da je ustanovljenje jubilejnih spominskih kolajn, katere je naznanilo uradno glasilo s cesarskim pismom, nezakonito in docela nedopustno. Opozicija dokazuje, da se začetek cesarjevega vladanja ne šteje z l. 1848. ter grozi, da bodo postavljene v državnem zboru ostre interpelacije. Ogri torej celo cesarju narekajo in prepovedujejo. Pri vsaki stvari treba najprej prositi dovoljenje madjarske mogotce! Ta predrzna mogočnost presega že vse meje, a priznati se mora, da so jo zakrivili le z neverjetno popustljivostjo na Dunaju. Sedaj žanjejo sad! „Neues Pester Journal“ dokazuje, da ima krona po zakonih l. 1867. pravico ustanavljati kolajne in redove, ne da bi bilo treba zato dovoljenja ogerskega ministerstva.

Proti madjarski zastavi, ki vihra sedaj prvič na javnih poslopih na Reki in katero hoče vlada vpeljati tudi na Hrvatskem, je začelo hrvatsko časopisje hud boj. Zlasti „Obzor“ se poteza z največjo rezkostjo za neoporečno veljavo nagodbjenih zakonov, ki določajo, da ima na hrvatskem ozemlju samo hrvatska zastava svojo veljavo. Hrvatski narod protestira temeljem svoje zgodovine in svobode proti ogerski zastavi.

Bodoči papež. Ker je baje očitno, da se je papežovo zdravje jako opasno poslabšalo, so začele nasprotujoče si stranke v Vatikanu razvijati strastno agitacijo za bodoči conclave. Glavna kandidata sta sedanji državni tajnik kardinal Rampolla in kardinal Svampa, nadškof v Boloniji. Kandidaturo Rampolle podpirajo jezuitje in Francija; Svampa pa vsi nasprotniki sedanje papeške politike, katero bi Rampolla nadaljeval.

Vatikanska demonstracija. „Journal Stampa“ javlja, da se v Vatikanu z vso silo dela na to, da postane žurnalista don Albertario, ki je bil radi minolih Milanskih izgrediv pred vojaškim sodiščem obsojen v večletno ječo, kardinal. To bi ne bilo nič novega sicer. Tudi Pij IX. je imenoval kardinalom nadškofa Ledochowskega, ko je sedel v ječi Ostrowski.

Stavka v Amsterdamu, katero so uprizorili socialisti proti svečanostnim pripravam za kronanje 19letne kraljice Viljemine, je končana. Socialisti so bili namreč preradikalni ter so ustavili delo po vsem mestu. S tem so izgubili zaslombo v meščanih. Hujšači so se poskrili, in dela se zopet nadaljujejo po prvotnem načrtu ter se dovršé vendar le do pričetka septembra.

Belgija v Kitajski. Za Nemčijo, Anglijo, Francijo in Rusijo si hoče pridobiti tudi mala Belgija kosce Kitajske. Poročajo, da je bilo to že dolgo želja Leopolda II. Pridobitev pravice, da sme zidati železnico od Pekina v Hankau belgijsko-francoski syndicat, je delo kralja. Tudi sedaj ga podpirata Francija in Rusija, da dobi kos kitajske zemlje. Če

doseže svoj namen, začne delati na to, da si sgradi Belgija bojno ladjevje, ki bi pospeševalo tudi podjetje v Kongu.

Vsedijaški shod.

Serenada, katero so slovenski visokošolci priredili sinoči županu Hribarju, je bila prav sijajna. Že davno pred napovedano uro se je zbralo na tisoče ljudstva na mestnem trgu ter zastavilo vse večje ulice, po katerih se je pomikal sprevod.

Točno ob 9. uri zvečer je sprevod odkorakal iz Narodnega doma pred mestno hišo. Bila je dolga vrsta Sokolov, trobentačev in visokošolcev ter baklenoscev. Občinstvo je visokošolce živahno aklamiralo in pozdravljalo z burnimi živimi kliki.

Na mestnem trgu je bilo vse črno ljudstva. Visokošolci so pred mestno hišo zapeli dve lepi in težki pesmi, potem pa odposlali posebno deputacijo da se pokloni županu.

Župan Hribar se je zahvalil raz balkona. Pozdravil je visokošolce v imenu Ljubljane in občinskega zastopa, izrazil veselje, da so tudi visokošolci pristopili delu dež. zbora, občinskega sveta in vseh slovenskih rodoljubov za pridobitev vseučilišča ter zaklical beli Ljubljani kot bodočemu vseučiliškemu mestu „Živio“!

Viharni živio kliki so doneli po mestnem trgu, dijaki so zapeli še jedno pesem, potem pa zopet odkorakali v Narodni dom, kamor so prišli okičeni s šopki, s katerimi so jih narodne dame na raznih krajih na potu z oken obsipale. Pri kazini je prišlo do male demonstracije. Tam je bilo namreč zbranih nekaj nemških buršev, ki so se slovenskim visokošolcem posmehovali in jih izizivali, na kar so slovenski dijaki reagirali z gromovitimi Pereat kliki.

Po serenadi se je razvilo v Narodni domu jako živahno življenje, in so dijaki marljivo prepevali slovenske domorodne pesmi.

Današnje dopoldansko zborovanje se je začelo ob 9. uri. K dnevnemu redu se je oglasil kaplan g. Lampe, obžaluje, da ljubljanski bogoslovcev ni in reši, da zategadelj niso prišli, ker se pripravljali odbor ni zmenil za lani sklenjene resolucije katoliškega dijaštva.

Predsednik g. Reisner je izjavil, da bogoslovcev ni nihče preziral. Pripravljali odbor je v prvi vrsti povabil krščansko misleče dijake. Ljubljanski bogoslovci pa so odgovorili, da na vsedijaškem shodu nimajo ničesar opraviti, in zato nimajo prav nobenega uzroka, pripravljalnemu odboru kaj očitati.

Potem je g. Reisner poročal o organizaciji slovenskega dijaštva. Povdarjal je pomen združevanja in gojenja pravega narodovega življenja v tujini in obžaloval, da se prav sinovi boljših rodov ne udeležujejo dijaškega gibanja in se odtujujejo svojim tovarišem. Na Dunaju ni slovensko dijaštvo več tako delavno in plodovito, kakor je bilo nekdanj. Govornik je obrazložil, kako bi se morali dijaki pripravljati za bodoče delovanje, kako se vaditi za bodoči poklic in kako pripravljati gradivo za znanstveno delovanje v svoji stroki, priporočal je dijakom, naj gre do svoj narod in naj se za počitnice organizirajo v „Savi“, ter je šibal ljubljanske bogoslovce, ki so z odklonitvijo pokazali, da hočejo biti razdirajoč element. (Živahno pritrjevanje.)

Govornik je predlagal naslednji resoluciji:

I. Slovenski visokošolci in abiturijenti, zbrani na shodu v Ljubljani, pozivljajo vsakega slov. visokošolca in abiturijenta, naj pristopi slovenskim akademskim društvom. V kolikor ta ne delujejo še v smislu referatov današnjega shoda, vsprejmó naj to kot navodilo na prvih obšnih zborih v

prihodnjem šolskem letu. Za Dunaj bodi središče dijakov „Slovenija“, za Gradec „Triglav“, za Prago „Slov. klub v Slaviji“.

II. Slovenski visokošolci se pozivljajo, da pristopijo slovenskemu ferijalnemu društvu „Savi“, da se ono oživi in preosnuje.

O teh resolucijah se je vnela daljša, mestoma jako viharna razprava, v katero so posamični govorniki vpletali tudi politična vprašanja, kar je dalo vladnemu zastopniku g. nadkomisarju Wratschkotu povod, da je zagrozil z razpustom, ker je shod prekoračil dnevni red.

Gosp. Šinkovec (člen „Danice“) je govoril o razporu med slovenskim dijaštvom, reši, da je prišlo do razpora tisti hip, ko je prvi dijak rekel, da je liberalec. Izjavil je, da se hočejo katoliški dijaki z „liberalnimi“ združiti na skupno delo samo tedaj, če se skupna organizacija vsega dijaštva postavi na klerikalno in krščansko socialno podlago, sicer pa da odklanjajo vsak kompromis, češ, da je kompromis barantanje s principi. Večina zborovalcev je govornikovim izvajanjem živahno ugovarjala.

Gosp. D. Lončar, (akad. praški) je naglašal, da vse dosedanje dijaško življenje ni imelo uspeha, ker so hoteli dijaki vse organizovati in predrugačiti, samo sebe niso organizirali, in se je zavzemal za združeno narodno in socialno delovanje.

Gosp. M. Pirnat, („Slovenija“) je s krepkimi besedami zavračal in obojal stališče g. Šinkovca ter z navdušenimi besedami priporočal združitev slovenskih visokošolcev na Dunaju.

Gosp. Breclj („Danica“) je napadal poročevalca, ker je nasvetoval, naj bode središče dunajskih dijakov „Slovenija“, na kar je poročevalec g. Reisner pojasnil, da „Slovenija“ je faktično središče preogromne večine dunajskih visokošolcev, proti čemur je maloštevilno krdelec Daničarjev hrupno demonstriralo.

Potem je g. Breclj („Danica“) v daljšem govoru zopet ponavljal, da je združevanje mogoče samo na katoliški podlagi ter predlagal, naj se izvoli odsek, da osnuje ali novo društvo ali preuredi „Savo“ v tem smislu.

Predlog Brecljev je bil z velikansko večino odklonjen.

Gosp. Nachtigal („Slovenija“) je dokazal, da katoliški dijaki niso dosledni, ter da pri konkretnih vprašanjih drugače postopajo, kakor sicer govoré. Tako na pr. niso zahtevali katoliškega vseučilišča v Ljubljani, ker so spoznali, da je vseučilišče potrebno za narodno eksistenco, a obramba narodne eksistence je prva naša naloga. Sprava se je rodila na Dunaju, kjer so slovenski poslanci spoznali, da je drugače nemogoče rešiti narod. Poslanci so se združili, pustivši drug drugemu svoje prepričanje. Tudi mej dijaki je tako združevanje mogoče. Ako imajo nekateri razen narodnih še posebne ideale — prosto naj jim bo — zato je vendar mogoče tako združevanje, da se nihče ne odreče svojim načelom in bo možno skupno delovanje. Govornik je pozivljaj dijaštvo, naj se združi v „Savi“ in naj jo preosnuje tako, da bode v radikalno slovanskem in slovanskem oziru ustrezala vsem zahtevam, kajti vsak razpor med Slovenci je neumen, zlasti še razpor mej dijaki.

Gosp. Šuklje („Slovenija“) je obžaloval, da so katoliški dijaki odklonili vsak kompromis in pojasnil, da je ljubljanska katoliška stranka razcepila dunajsko dijaštvo, ker ni imela nič posvetne inteligence, in da katoliško dijaštvo ne čuti slovensko in slovansko, na kar je g. Breclj na kratko reagiral.

Gosp. J. Ferlan („Triglav“) je naglašal, da katoliški dijaki pri vsaki priliki vsiljujejo vero, tudi kjer gre za zgolj narodna vprašanja.

Dalje v prilogi.

Tega tudi niste dokazali, nego ste to le — trdili. Vam nasprotno pa se zdi, da bi pristojala ista kmetskim dekletom. Dovolite, ali se videli kmetsko bičiklistinjo na „Slavčevi maskaradi“? Menda ne. Ko bi jo bili videli, izvestno bi se Vam ne bilo težko odločili kaj je karikatura. Ponovim le: izvrstno izvežbana, dostojno oblečena in primerno vzraščena kolesarica je prav tako lepa, kakor kolesar z istimi lastnostmi.

O obleki nočem polemizovati z Vami, ker se kolikor toliko strinjam z Vašim mnenjem. Kakor za promenado ali za ples ali za hribolazništvo ali za jahanje, prav tako treba tudi za kolo posebne toalete. To pa vemo že tako prirojiti, da nas ne ovira kar najmanj. Naša „gizdavost“ v obče poskrbi zato, da se vsaj nam zdi estetiško lepa. In to zadošča, kajti le črevlje sodi naj kopitar, česar pa ne razume, naj pusti v miru! —

Kar omenjate glede „eventualne katastrofe“, je tudi pač jako pretirano. Vzemimo n. pr. ali je dama na plesu ali na ledu decentnejša, kjer utegne imeti „katastrofa“ dokaj hujše posledice, kakor na kolesu? — Sicer pa: ali je res tako strašno grdo in tako silno nemoralno videti lepo žensko nogo? Ako je, potem, dragi g. Antikolesarjevič, obrnite se k zidu že tedaj, ko zagledate bližajočo se kolesarico! „Nedecentno“ — „nemoralno“! To sta zopet

dve besedi — dva pojma, s katerima mečete prav tako lahkomišno okoli sebe, kakor z besedo „emancipacija“!

Izvolite mi vendar filozofski objektivno doognati pojma! Kaj je nedecentno in kaj nemoralno? — Vidite, moja ženska glavnica meni, da ste moški glede teh dveh vprašanj prav avtoritativno nedosledni — nekonsekventni! Ako bi videli na ulici damo golih rok, prsi in golega hrbta, ojoj, to bi bil javen škandal. Vse bi se muzalo, rogalo, jezilo in — sramovalo. Bržčas bi tako „nedecentno“ in „nemoralno“ damo povabil kak policaj s seboj na — protokol! — Toda če vidite isto damo v isti obleki v zgorenji dvorani „Nar. doma“, — ah, od občudovanja in začaranja ste kar otrpli. Kolika krasotica! — kolika gracija!

In kaj naj rečem o toaleti dam in gospodov v kopališčih, — skupnih kopališčih! Kaj naj rečem o toaleti Kneippovcev, Riklijancev na Bledu...?? —

Vidite, Vaša pojma nimata nikake absolutne veljave in vsak hip se spreminjata! In zakaj? Zato ker ima tudi „decentnost“ in „nemoralnost“ bistveno povsem drugačen pojm kakor mu ga podtikate Vi!

V neki točki ste bili „diskretno kratek“. In prav je tako, umejem Vas. Res ni „modna muha“, da jezdijo dame navadno (na Angleškem in v Ame-

riki jezdijo dame včasih tudi kakor moški) drugače nego moški, — pa tudi ni modna muha, da imamo dame prav zato — damsko kolo!

Da bi nam kolesarjenje absolutno škodilo na zdravju, dvomim. Saj tudi kajenje in drugo škoduje, ako ne poznamo mere, dočim zmernost povsod koristi. Jaz vsaj in moje znanke smo zdravejše odkar kolesarimo. — Sicer pa vse ni nikdar za vsakega!

Zaključek mojega odgovora je torej ta, da se smejo zdrave ženske zmerno prav tako kolesariti kakor moški. Iz Aten v Pariz se sicer ne bo mogla nikdar nobena peljati, toda iz Ljubljane v St. Vid, v Kranj, v Postojno — to pa zmaga vsaka.

Nikjer toliko ne pazijo na to, kaj se ženski spodobi, kakor na etikete in bon-tona polnih dvorih. In glejte! Prav na dvorih se kolesarijo vse dame in vsi gospodje! Ako ni kolo nezdravo za ta predragocena bitja, ako ni kolo „nemoralno“ za te nervozno pazljive ljudi, dovolite potem, dragi gosp. A., da si špogamo kolo tudi me slovenske plebejke ter se pridružimo s tem milojonom angleških, francoskih, italijanskih, ruskih, nemških in drugih kolesaric! Liberté! Egalité!

Marsikaj bi Vam še povedala, a čas je tu... družba čaka... moj „konjiček“ že rezgeta...

Zdravo!

Kolesarica.

Ko je še predsednik Reisner konstatoval, da hočejo katoliški dijaki preprečiti ali zavleči skupno organizacijo je dal resoluciji na glasovanje in sta bili obe ob burnih živio-klicih z vsemi proti 13 glasom sprejeti.

Zaključni shod, je predsednik Reisner z lepimi besedami vzpodbujal dijaštvo, ki je po ogromni večini jedino, za krepko delo za napredek in zaklical: Naprej zastava Slave!

Zbrani dijaki so pred razhodom navdušeno zapeli „Naprej zastava Slave“, potem pa skupno šli na promenado po mestu.

Popoldne ob 2 uri se je začel banket.

Jubilejska slavnost v Celji.

Iz vseh krajev širne Avstrije nam prihajajo poročila in vesti o slavnostih, katere prirejajo svojemu cesarju zvesti podaniki v proslavo plodonosnega in srečnega pedesetletnega vladanja. Komu bi tudi ne vzkipevalo srce, komu bi se ne dvigala duša ob priliki, katera je dana redko kateremu po vsem svetu? In da smo Slovenci mej slavečimi narodi prvi, ni treba posebej povdarjati.

Že zgodaj, lansko leto, smo ugibali tudi mi celjski Slovenci, kako obhajati na najslovesnejši način to slavlje. Priliko nam je dalo slovensko pevsko društvo v Ptuj, katero je svoj običajni vsakoletni koncert letos naslovlilo jubilejski koncert. Z radostjo in vso vnemo smo se pridružili tej slavnosti. Ob enem pa je nameravalo naše mlado, a vro pevsko društvo blagosloviti svojo zastavo. Geslo nam je bilo: Slavnost mora biti dostojna ljubljenejega vladarja, dostojna pa mora biti tudi slovenskega naroda!

V cerkvi sv. Jožefa nad Celjem naj bi se služila slovesna služba božja v hvalo Bogu, da nam je dal doživeti tako redek jubilej. Od „Narodnega doma“ pa do cerkve naj bi hodil slavnostni sprevod, udanostni pojav vsega zbranega slovenskega naroda. V sprevodu bi bile razne skupine, predstavljajoče cesarju in Avstriji udanost slovenskega naroda v vseh njegovih stanovih. Za trdno smo upali, da bodo oblastva spoštovala naša čutila ter pustila, da jim damo v vsem obsegu javen izraz. Upali smo to celo od našega mestnega urada.

A dotično našo prošnjo je mestni urad zavrnil z jednostavno motivacijo, „z ozirom na javni mir in red“. C. kr. okrajno glavarstvo pa nam je prvič prepovedalo skupni pozdrav došlih društev in gostov na kolodvoru glede na varnost železnocestnega prometa; drugič zapovedalo, da moramo nazaj grede, predno pridemo v obmesje, to je pred mostom, ki drži čez Voglajno, vse zastave pospraviti in zunaj pustiti; tretjič pa milostno dovolilo popoldanski izlet na Teharje dne 15. avgusta 1898.

Govorilo se je, da je mestni urad že bil dovolil sprevod skozi mesto, a da se je slednjič udal terorizmu pouličnjakov ter ovrzel svoj prvi sklep. Da je nekaj resnice na tem, kaže že to, da je vodja mestnih uradov, predno smo dobili pismeni odlok v roke povabil predsednika pevskemu društvu, g. dr. Karlovška k sebi ter začel z njim „glihati“, da bi mi prostovoljno odstopili od naše zahteve. Seve na jedni strani jih je bilo strah pred fakinažo, na drugi strani pa jim je delalo preglavico, kaj bode namestništvo dejalo k prepovedi cesarske slavnosti. O, slavni mestni urad, ko bi ti vedel, da ti bosta glavarstvo in namestništvo v toliki meri priskočila na pomoč, gotovo bi se ne bil ponižal do pogajanja!

Mi smo prešli preko pogajanj na dnevni red ter vložili pričo tako na namestništvo, kakor na ministerstvo notranjih del. Ob enem pa sta šla naš neumorni dež. poslanec g. dr. Dečko in drž. poslanec g. vitez Berks do namestnika samega.

Saj pa tudi mora biti ves slovenski rod do dna duše užaljen in ogorčen, ko spozna in vidi, da ne sme biti niti toliko ravnopraven z drugimi avstrijskimi rodovi, da bi smel proslavljati svojega vladarja. Povsodi na Češkem in Moravskem je bilo dovoljeno manjšinam, da so smele prirediti slovesne obhode; le nam mora biti to zabranjeno. Kakor pogrebi bi morali hoditi k slovesni maši. Ne v vrstah, ne v lepem redu, ne v slavnostnem sprevodu; temveč v tolpah in gručah naj slavimo imenitno slavlje.

Puhel je izgovor javnega miru in reda, to je le pretveza drugim nagibom. Pač žalostno za Avstrijo, ako ne bi mogla ukrotiti dvajsetorice nemirnežev. Pred takimi elementi naj vse kapitulira, naj se tresejo vladne hiše od Celja pa do Dunaja?! Če bi bilo mestnemu uradu res toliko za javni mir in red, zakaj pusti, da naši nasprotniki skoraj dan na dan tulijo „Die Wacht am Rhein“ v pozni uri po noči, tako da zbudé skoro vse mesto iz mirnega spanja. Ko so imeli tu shod socijalni demokrati, korakali so že na vse zgodaj z razvito rudečo zastavo in z mestno godbo na čelu po mestnih ulicah. Torej rudeča družba socijalnih demokratov ima prednost pred svojim cesarju udanimi Slovenci!

Le neizmerna mrznja do nas slovenskih someščanov je vodila mestni urad, da nam je prepovedal celó cesarsko slavnost, jedino v našem mestu. Ko je umrl člen cesarske hiše, visele so črne zastave raz hišo okrajnega glavarstva, okrožnega sodišča, okoličanske šole itd.; m-stna hiša, v kateri je notabene nastanjeno tudi c. kr. okrajno sodišče, ni žalovala. Ko pa je umrl Bismarck, kateremu je vsaki zvesti Avstrijec od krvave bitke pri Kraljevem Gradci sem gotovo hvalo dolžan, bil je mestni urad

meji prvimi, ki je dal razobesiti črno zastavo. Mestni urad tedaj ni upošteval naših čutil, katera je s tem činom žalil do skrajnosti; tudi tedaj jih ni upošteval, ko je pustil, da so črno obrobljene krpe po vogalih vabile nemške patrijote k „Trauerfeier“, pri katerem je imel zloglasni Wolf „bei verschlossenen Thüren“ glavno besedo. Kako pa se je požuril mestni urad, ko je svojim organom zapovedal, da morajo odstraniti lepake, ki so oznanjali slovensko cesarsko slavnost!

Mestni urad pa bo gotovo hvaležen ces. kr. okrajnemu glavarstvu, da mu je slednje pomagalo iz zadrege ter našo slavnost spravilo v še ožje meje. Mestni urad nam ni zabranil jemati zaviti zastav s seboj; glavarstvo pa je odredilo, da jih moramo zunaj mesta pustiti. Prepričani smo, da se mestna občina celjska pri tej priliki nikakor ne bo pritoževala radi kršenja avtonomije, kakor to sicer stori pri vsaki priliki, kedar gre za njene koristi. No, če nam že mestni urad v svoji slepi mrznji do slovenskega rodu zabranjuje bodisi kakoršenkoli pojav naše eksistence, mu tega ne moremo v toliki meri zameriti, ker gre tu naravno za njegovo eksistenco; toda da c. kr. okrajnemu glavarstvu ne zadostujejo več prepovedi celjskega mestnega urada — to mora užaliti ne samo nas celjske Slovence, temveč ves slovenski narod. Ne vprašamo več za ravnopravnost, vprašamo pa, kaj res slovenski rod stori tako pregreho, če hoče proslaviti jubilej svojega vladarja? Kaj je slovenski rod tudi v očeh vlade tako malovreden narod, da bi oskrnil jubilejske slavnosti, če bi se jih tudi on hotel udeležiti?!

Da je prepoved tako mestnega urada kakor tudi namestništva obveljala, je znano. Namestnik je nasproti poslancem v prijazne in ljubeznive oblike zavil svoj „quod non“.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. avgusta.

— (Barona Heina jubilejska napitnica.)

Včerajšnji uradni list priobčuje napitnico, koja je govoril g. deželni predsednik pri obedu dne 18. avgusta, in koja se odlikuje po svoji — za take slučaje — izvenredni dolgosti in po resnično vzvišenih mislih. Videti je, da je hotel g. deželni predsednik govoriti posebno napitnico, ki naj bi se po svoji vsebini skladala s posebno slovesnim trenutkom. To se mu je posrečilo, ker vzbujala napitnica — pozornost. Nekaj pa je, kar nam sili pero v roko. S tega, da je uradni list priobčil napitnico doslovno, smemo sklepati, da je baron Hein s pričetka imel namen, izročiti jo javnosti. In takoj moramo z vso odločnostjo protestovati proti temu, da se njega prevzvišenost še do sedaj ni mogla privaditi dejanski resnici, da je zastopnik cesarjev ne v nemški, temveč v slovenski kronovini. Napitnica je namreč od pričetka do kraja izključno nemška, in še celo tisti dve „slavi“, ki ste se časih takim napitnicam ob koncu pridejali, ste izostali, in vlado je obdežil samo „hoch“ in „hoch“. Da se baron Hein — ki je še dandanes v marsičem podoben prokonzulu, kojega je Rim pošiljal v zatirano Hispanijo ali Bitinijo, — pri taki slovesni priliki ni spomnil slovenskega naroda in njega jezika, je prav zelo obžalovati, ker ravno taki slučajji mnogo bolj razburijo javno mnenje, nego pa nerodnosti mladih in nezrelih političnih uradnikov, dasi nam takih nerodnosti tudi ne primankuje.

— (Vsedijski shod.) Na današnjem zborovanju smo izvedeli, da je poleg goriških bogoslovcev tudi akademija koroških slovenskih bogoslovcev poslala svojega zastopnika na vsedijski shod. Shoda sta se tudi danes udeležila župan Hribar in dež. odbornik dr. Tavčar, ter več drugih gospodov, mej njimi tudi gosp. Legat iz Celovca. Za jutrišnji izlet v Kranj se delajo velike priprave. Na kolodvoru pozdravijo izletnike občinski zastopnikranjski, „Sokol“ in druga narodna društva. Preskrbljeno je, da se bo v Kranju dobil obed in preskrbljeno je tudi za jed in pijačo na Šmarjetni gori. Visokošolci položé na Prešernov grob venec. Izlet obeta postati sijajen in velezabaven in je za tegadelj želeli, da se ga udeleži kar možno mnogo ljubljanskih rodbin.

— (V pojasnilo.) Z ozirom na izvajanja „Edinosti“ in „Soče“ glede izročitve adrese županskega shoda cesarju smo pooblaščenim naznaniti, da se prošnja za ustanovitev vseničilišča izroči cesarju po izvoljeni deputaciji in da bode deputacija vzlic doblenemu migljaju tudi prosila avdijske za izročitev adrese. V slučaju, da se jej ta avdijske ne dovoli, pošlje addresso posredovanjem deželne vlade na najvišje mesto.

— (Iz intendantne pisarne slovenskega gledališča) se nam poroča: Ravno mesec dni je in sezona slovenskega gledališča se zopet začne.

20. septembra bode prva predstava. Intendanca je poslovala neprenehoma vse letošnje počitnice ter pripravljala repertoar, ki bode — to smelo trdimo — po izbranosti in raznovrstnosti nadkriljeval vse dosedanje. Intendanci pa se je po vestnem iskanju tudi posrečilo pridobiti precej novih, prav dobrih slovenskih močij za opero in dramo, ki se bodeja gojili z jednako vestnostjo in marljivostjo. Z bralnimi skušnjami za dramo se prične že pričetkom prihodnjega tedna, prav tako tudi s skušnjami opernega zbora. Intendanca hoče uprizarjati poleg tujih tudi večje število slovenskih del ter se je obrnila tudi do nekaterih domačih pisateljev, ki naj bi izročili ji kaj porabnih izvirnih del. Doslej sta se odzvala že dva gospoda. Tudi za jubilejske predstave je odredila intendanca kar treba. V gledališču se je vpeljala električna razsvetljava, ki bode nerazmerno poviševala scenične vtiske, pa tudi tla za vojaško godbo so se primerno vzdignila, kar bode opernim predstavam samo na hasek. Tako je torej intendanca obračala na vse strani svojo pozornost, da se dvigne uspeh slovenskega gledališča.

— (Št. Peterske moške in ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda) letošnji občni zbor se je vršil pri prav obilni udeležbi. Zanimanje za podružnici je začelo zopet prav živahno postajati, kar očividno kaže izid izvolitve novega odbora, kateri se je v prvi odborovi seji sledeče konstituiral: Predsednica ženskega odbora je z velikim navdušenjem in z vslikom izvoljena preblagorodna gospa Vera dr. Šlajmer-jeva; podpredsednica gospa Marija Grošelj; blagajničarica gospa Marija Terček; blagajničarica namestnica gospodica Mici Rutar; tajnica gospodica Helena Bavdek; tajnice namestnice je gospodica Ana Stupica, odbornice: gospodica Josipina Porenta, gospa Marija Furlan, Marjan Sajovic in M. Vrančič; pregledovalke računov so gospa Marija Poljanec in Franja Mulaček. Pri moški podružnici je bil zopet z burnim odobravanjem in jednoglasno zopet izvoljen predsednikom dosedajni velezaščitni župnik čast. gospod Martin Malenšek; podpredsednikom gospod Vik. Rohrmann; drugim podpredsednikom gospod Fr. Žan; blagajnikom č. g. Pavlič; blagajnikom namestnikom Iv. Bonač; tajnikom gosp. Fr. Mulaček; tajnikom namestnikom gosp. Jak. Furlan; odbornikom gg. Mil. Kozak, Iv. Globočnik in Ferko Omejec. Novi odbor je začel takoj svoje delovanje ter sklenil, da priredita podružnici v proslavo 50letnega slavnega vladanja cesarja Franc Josipa I. veliko slavnostno veselico dne 11. septembra t. l. na vrtu restavracije gosp. Fr. Ferlinca. Ker so se podružnici glede svoje veselice ozirale dosedaj na vsa druga slovenska slavna društva, katera so v teku letošnje le ne sezije prirejale svoje veselice, je želeli, da se tudi vsa ona slavna društva, katera še nameravajo prirediti svoje veselice, blagohotno ozirajo na to naznanjeno podružnično veselico in ji v temu oziru pomorejo do popolnega uspeha.

— (Gospod kustos deželnega muzeja) nam piše: „Glede opazke v podlistku „Slovenskega Naroda“ z dne 18. avgusta, da so narodopisne stvari „za deželni muzej deveta brigada“, prosim da objavite, da šteje narodopisna zbirka našega muzeja 603 inventarske številke, in da so v nji tudi pirahi iz Bele Krajine zastopani. Glede izvažanja starin „ilirsko dobo“ naj se pa gospod pisatelj blagovoli obrni do nadzorništva dotičnega kopanja, za katero nadzorovanje je odločen vsled dopisa centralne komisije na Dunaju z dne 26. julija 1898, št. 1347, c. kr. konservator za Kranjsko, v čegar delokrog vodstvo domačega zavoda ne sme posegati.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 7. do 13. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 24 (= 35.64 ‰) umrlih 18 (= 26.73 ‰), mej njimi je umrl za vratico 1, za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvouda 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 11. Mej njimi so bili tuji 4 (= 22.2 ‰), iz zavodov 8 (= 22.5 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za vratico 3 osebe.

— (Imenovanja in spremembe pri pošti.) Poštnemu uradu v Št. Petru na Notranjskem so prideleni novoimenovani poštni asistenti gg. J. Perić iz Splita, A. Franič iz Zadra in Fr. Globočnik iz Lvova. — Iz Opatije v Trst so predstavljani poštni asistenti V. Zenković in D. Dardi. V Opatijo pa so predstavljani asistenti E. Hreglić, Iv. Šmuc, Al. Pertot iz Trsta in E. Stangher iz Polja.

— (Pevsko in tamburaško društvo „Zvon“ v Šmartnu pri Litiji) bode razvilo dne 8. septembra t. l. v proslavo petdesetletnega vladarstva cesarja kot zaščitniku in pospešitelju umetnosti svoj prapor. Odbor najuljudnejše vabi slovenska društva, da se tega patrijotičnega slavlja korporativno ali po deputaciji udeležijo. Število udeležencev in čas prihoda naj se izvoli javiti vsaj do 25. t. m. Natančnejši vspeled slavnosti objavimo kasneje.

— (Novomeški vodovod.) Piše se nam: Dunajska „Zeit“ je v jedni zadnjih številkih priobčila pod naslovom: „Municipalsocialismus in England“ članek, v katerem dokazuje, kako si angleška mesta

pomagajo, da dobe potrebne naprave, kakor tramvaje, vodovode, razsvetljavo, kako občinski zastopi skrbe za stanovanja delavcev, za vzgojo in zdravje otrok i. t. d. Pisatelj onega članka citira zanimive besede nekega ministra o občinskih odborih. Minister je občinske odbore prispejal ravnateljem in višjim uradnikom velike akcijske družbe, ki skrbijo za vsi pridnostjo in z vsemi duševnimi močmi za društvo, da so dividende velike, da dobe društveniki, to je občinarji, kolikor največ iz tega podjetja, iz te družbe, ki se imenuje občina, katero z davki zakladajo. Na milijone porabijo te angleške občine za vsem občinarjem koristne zavode in če nastane iz tega kolektivistično socialno delo jih to ne moti; vede ali nevede, da kolektivistično-socialno delajo, storijo to, pomagajoč samim sebi. Angleška in Avstrija, osobito pa slovenski kraji Avstrije se seveda ne morejo primerjati angleškim občinam. Ali da je v Avstriji mogoče to, kar se v Novem mestu, sedežu okrožnega sodišča in veliko družih uradov godi da namreč prebivalci tega mesta pijejo svoje v Krki raztopljeno blato, to je vendar posebno čudo. V Novem mestu vodijo vsi kanali iz stranišč skozi veliki trg v Krko pri mostu, nekaj sto metrov zdalej pa dviga turbina vodo zopet na trg, kjer jo potem Novomeščani zajemajo. Če že kaka mušica v steklenico pride, nič za to, a če se vsega zlodja vlačijo po vodi, to je hudo. Ob deževju se umivamo z vodo, ki je gosta, kakor mlaka in če čez noč stoji, se usede prav lepo blato. Ljudje na srečo ne pijejo dosti vode, največ k-r doslej vino še ni predrago bilo in zato niso mrmrali. Ali zdaj bo z vinom skoraj pri kraju in hudo bo čuti. Tudi pri nas so že časi slabši. Nič trgovine, kmet ne more kupovati, uradnik gleda da izbaja, ne pa, da bi zapravljaj. Torej vsaj vode, dobre pitne vode bo treba, da Novomeščani še pri dobri volji ostanejo in ne začnemo razgrajati. Naša občina ni bogata, zdaj celo se je zadolžila, ko je za uradništvo morala začeti hiše zidati. Pa avstrijsko mesto je to Novo mesto, — ali kakor se že oficijalno zove: Rudolfswerth — vendar in še daleč od tam, „wo die Türken aufeinander schlagen“, kaj ko bi kranjski vladni organi tudi kaj pogledali v to vprašanje in to z deželnim odborom vred?

— (Obrekovanje špekulativnega mazača.) Nekdanji s rojarski hlapec in sedanjí „zdravnik“ Arnold Rikli na Bledu je pravi protitip tistih ljudi nemške narodnosti, ki se priklanjajo z raztrgano obleko v našo kronovino, katere predobrosrčno slovensko ljudstvo prija no sprejme in kateri potem, ko so se nalezli denarja, to slovensko gostoljubnost vračajo z nesramnim obrekovanjem in zasramovanjem naroda. Rečeni Rikli je danes bogataš. Razupit je po vsem Gorenjskem radi svoje skoposti in znan tudi po drugih priporočljivih svojstvih. Ta človek je izdal leta 1893. in leta 1897. „Cur- und Hausordnung“ za svoj zavod, o katerem trdi, da ljudi zdravi, dočim bi moral pravilno reči, da lahko verneže molze. V tej knjižici čitamo na jednom mestu: „Wenn der ganzen Bevölkerung mehr oder weniger Unreinlichkeit und Unordnung eigenthümlich sind, so kann ich diese Untugenden nimmer wegblasen“ itd. Ta Rikli se torej upa celemu prebivalstvu očitati take reči, se upa pripovedovati svetu, da je nesnažnost in nered lastnost prebivalstva, tisti Rikli, v čigar zavodu je taka snažnost in tak red, da ga v primeri z najrevnejšo gorenjsko hišo še za svinjak ni smatrati! Na drugem mestu rečene knjižice čitamo: „Auserdem wird niemand von den Gästen eine Ahnung haben wie mühselig und schwierig die Curät hier unter dem indolenten Krainervolke, das noch gar keine Gartencultur kennt, zu beschaffen ist. Die Obstsorten und Gemüse, Eier, Rahm, Fleisch und manches andere müssen wir uns mit unglaublicher Plackerei und grossen Unkosten aus der Ferne verschaffen.“ Kdor količkaj pozna blejske razmere, tisti ve, da je Arnold Rikli v teh vrstah naravnost lagal, to pa zategadelj, da svojim gostom plevel, kojega jim poklada, laglje prav debelo zaračunjava. Kar potrebuje Rikli za hrano, pokupi malone vse na Bledu, in drugod le to, česar na Bledu ne dobi. Besedičenje o „neverjetnih težavah“ in „velikih troških“ je goli humbug in toliko večji, ker je znano, da kupuje Rikli vedno najslabše blago, ker mu je dobro blago predrago in ker je znano, da je moža glavarstvo že mnogokrat kaznovalo radi ponarejanja živil. Ko bi Rikli ne privabljal nekaj tujcev na Bled, bi ga bili Blejci že davno segnali iz svoje občine. Dostojnosti od Riklija pač ne moremo zahtevati, a žaliti in obrekovati na tak način se ne smemo pustiti in zategadelj priporočamo Blejcem, naj možu krepko na prste stopijo.

— (Cesarske slavnosti.) Bralno društvo v St. Pavlu v Savinski dolini priredi cesarsko slavnost v nedeljo dne 21. avgusta popoldne.

— (Iz Celovca) se nam piše z dne 19. vel. srpana: Velikošmarnske slavnosti so srečno končane, in tudi cesarjev rojstven dan je minul. Ne majhne preglavice so imeli pretekli teden naši nemški nacionalci. Niti veteransko spominsko slavnost, ki je g-tovo zgolj avstrijska in domoljubna, niso pustili v miru. Cel vški mestni župan je ukazal razobesiti na vseh oglih frankfurterice, češ, da se že na prvi pogled vidi, da je Celovec nemško mesto, na magistratu pa si zaman iskal kake cesarske zastave, dočim je ob Bismarckovi smrti skoro cel teden vihrala zastava; da, celo na cesarjev rojstven

dan se celovškimi mogotcem ni zdelo vredno razobesiti le jedno cesarsko zastavo na magistratu. Smo pač daleč prišli. Da so iskali razni napetneži prilike javni mir motiti, ni treba posebej omenjati. Ker niso drugega našli, so v noči od nedelje na ponedeljek s cestnim blatom namazali napis „knji-goveznica“ pri Mohorjevi hiši, tako da se ni moglo več brati; nemški poleg stoječi so v miru pustili, a slovenski jih je toli bôlel v oči. Pošten človek gotovo ni storil takega pobalinstva, pač pa kak smrkolin, ki ne ve niti, da je na svetu. — Slovenski vojaki, posebno rezervisti, so postali kaj živahni. Ker razmer pri nas ne poznajo, tedaj včasih tudi kako slovensko pesmico zinejo po gostilnah, kar naše nasprotnike m-čno jezi.

— (Regie font di Recoaro.) Kraljevi izvirki v Recoaru. Tako slove nadpis, katerega nosijo veliki laoki, ki so došli v Gorico iz Italije, da vabijo v laške toplice. Ti lepaki nosijo na vrhu grb kralje-tva laškega, kateri grb je tiskan v barvah, da ga je videti daleč. Ker lahoni trobojnic ne smejo razobešati in z drugačnimi znamenji italijanske države ne smejo na dan, si pomagajo z znaki bolj splošnega značaja, z marjeticami, s peteroglatimi zvezdami, z zeleno-belo rudečo barvo na oblekah, okrasjih itd. To jim pa ne zadošča; demonstrativni pomen marjetic in zvezd ne pozna vsakdo, in one barve, različno razvrščene, služijo tudi drugim narodom, n. pr. Madjarom itd. Radi tega jim napravljajo „odrešeni“ bratje iz kraljestva veliko uslugo, da jim pošiljajo vsako leto one lepake. In s kakim veseljem hodijo lahončki mimo teh lepakov, kako ponosno gledajo na italijanski grb, kakor bi hoteli reči: Ali ga vidite! Kvalo, kmalo pride čas, ko izpodrine dvoglavga orla. Nekdaj so bili slovenski lepaki v Gorici vsaj po dnevu varni, zdaj je pa le redek, da bi ostal cel pol ure. In kdor jih trže, ni ne otrok, ne pobalin, to so lahonski gospodiči, v to organizovani. Ti tržejo slovenske lepake kar mimogrede s svojimi palicami. Res je že čudno, da ne zapasni redarstvena oblast te „komedije“!

— (Pomenljivo brzojavko) je poslal bivši finančni ravnatelj v Trstu, dr. Schuster svojemu nasledniku, pl Zimmermannu. Namreč: „Čestitam Vam prirčno ob imenovanju. Vaša osebnost je poroštvo nepristranske uprave, kakor tudi, da se bo nadaljeval boj proti vsaki korupciji in protekciji, katero poskušajo uveljaviti tudi nekateri mogočnejši.“

— (Ce je res, je nezaslišano!) „Edinosti“ javljajo, da je oito v c. kr. m-pnem arhivu v Trstu v vsem nameščenih 25 pomožnih uradnikov, in sicer provizorično. Ker pa je primanjalo denarja (uboga Avstrija!), so delo ustavili in pomožni uradniki so morali s trebmhom za kruhom. Le štirje ali pet najstarejših jih je ostalo nameščenih. Ti pa so italijanski podaniki. Mej odpuščenimi je pa avstrijskih doslužnih vojakov, oziroma podčastnikov, n. pr. jeden je služil več let v vojni mornarici in je umirovljen, ker si je bil nogo zlomil pri nekem požaru v Dalmaciji. Drugi odpuščenec je Dunajčan in je služil poprej v finančni straži. Izstopil je tu, da pristopi k mapnemu arhivu. Mej odpuščenimi je tudi nekaj umirovljenih c. kr. uradnikov. Ko sta se dva odpuščenca razi tega pritožila arhivarju, bil jima je odgovor, da so Italijani dobri delavci ali da so že dlje časa nastavljeni. Dopisnik „Edinosti“ pristavlja: Prepušчам vsemu avstrijskemu občinstvu, naj samo sodi o takih odnošajih.

— (Čujmo, čujmo!) Italijanski posl. Villa je kot predsednik turinskega razstavnega odbora pri banketu mejnarodnih veslačev dejal v svoji napitnici mej drugim: Moje misli hité v Trst, ki je krinaše krvi, ki živi z nami, ki je naš ter bode kmalu tudi politično zvezan z nami. Vladni italijanski listi ta govor zavračajo kot veliko netaktnost.

* (Najprej zaslužnemu domačinu!) Neki prijatelj pokojnega angleškega državnega Gladstona je nabral veliko svoto za spomenik, ki naj bi se postavil v Dublinu na Irskem. Obč. svet dublinski pa je sklenil, da se ne sme postaviti noben spomenik prej, dokler ga ne dobi najslavnejši in najzaslužnejši domači, vzorni irski rodoljub Karel Parnell. Gladstone živi nsmrtno v srcih Ircev radi svoje „home rule“ predloge, vendar pa naj počaka Parnella. Če bi vsak narod tako mislil, kako malo spomenikov bi imeli nekateri vladarji!

* (Ni več zobobola.) Dr. Klein, profesor na pariski medicinski fakulteti je znašel bajé sredstvo, ki ozdravi vsakateri zobobol ter majajoči se zob utrdi. Sredstvo je bajé iz neke vrste m-krobv! Listi javljajo, da ima dr. Klein največje uspehe.

* (Prvi katoliški duhovnik iz rodu Zulu-kafrov) je prišel te dni v London ter se piše Müller. Duhovnikom je bil posvečen v Rimu ter pojde kot misijonar mej črne svoje rojake.

* (Iz ljubosumnosti.) V Rudolfsheimu poleg Dunaja je bil 30letni delavec David Henek sila ljubosumen na svojo 24letno ženo Alojzijo, dasi mu je bila zvesta popolnoma. Ljubosumnost moža je postala včasih uprav blazna. In žena je bežala k starišem. V petek zvečer je Henek zopet trpinčil svojo ženo ter jo ponoči v spanju ustrelil dvakrat

v glavo in še sebe. Ko so zjutraj odprli sobo, sta ležala zakonca že mrzla na svoji postelji, sredi njiju pa se je igrala 3letna hčerka.

* (Posledice divjega zakona.) V Banovini ni nič nenavadnega, da žive v divjem zakonu. Tak divji zakon je bil nedavno v vasi Čavlovič povod velike nesreče. Ljubica, hči Bože Tintorja, je živela že več let v divjem zakonu z Jurijem Tintorjem. Ko je šel Jurij na semenj, je oče Ljubičin sloma odvedel hčer domov. Ko pa se je Jurij vrnil, je zgrabil puško ter ustrelil svojega „tasta“. — V Zemunu pa je živela šivilja Roza Bela pred leti v divjem zakonu z nekim Neugebauerom. Ker ga je pustila, jo je v Novemestu obstrlel z revolverjem ter bil vsled tega obsojen na jednoletno ječo. Te dni bi moral nastopiti svojo kazen, a prej je šel v Zemun, kjer je našel svojo nezvesto „ženo“ v novem divjem zakonu. Neugebauer je nagovarjal Belo, naj gre z njim, ker pa mu je pokazala vrata, je planil na njo ter ji z dvema sunkoma razparal trebuh.

* (Kako nabirajo Nemci za spomenike.) Tekom 8 dni so nabrali v Hamburgu za Bismarckov spomenik 270.000 mark. Kakor znano ima Bismarck na N-mškem poleg Viljema I. največ spomenikov.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za Prešernov spomenik v Ljubljani: G. „Dolenjski“ 12 kron to je nagrado za sodelovanje pri „Zvonu“. Živio rodoljubni darovalci in njega nasledniki!

Opomba. Vse gg. p šiljatelje daril prosimo potrpljenja, ker nismo poslanih daril izkazali te dni. Uzrok je, da je naš g. upravitelj, ki sprejema denarna pisma, odsoten in se vrne šele drugi teden. Takoj potem bomo izkazali vsa mej tem došla darila. — Uredništvo.

Zahvala. Podpisani podružnici vročila je tvrdka Grčar in Mejač svo o 20 kron kot čisto stržilo ob županskem shodu. Za ta veledušni dar zahvali se šentjakobsko trnovska podružnica sv. Cirila in Metoda.

Telefonična in brzojavna poročila.

Duna: 20. avgusta. Večerni listi javljajo, da je vlada odpravila porotne sodbe za nemrne gališke okraje Jaslo in Nowi Sącz, kjer vlada itak že izjemno stanje.

Praga 20. avgusta. „Nar. Listy“ pozivljajo nemške klerikalce, naj pojasnijo, kaj znači v znanem članku „Linzer Volksblatta“ namigovanje o „zakulisnih spletkah“. „Nar. Listy“ predlagajo, naj bi se načelniki desničarskih strank sestali ter na podlagi adrese izvršili detajliran načrt o federalizaciji avstrijskih dežel.

Inomest 20. avgusta. Dva bribozca, profesor K tola in njegov brat, sta, hodeča po gor. Geisterspitzu v skupini Ortlerja, padla 50 m globoko ter utonila v ledenikovem potoku.

Budimpešta 20. avgusta. „Pesti Hir-lap“ prinaša članek, ki trdi, da nove ministrske konference, ki se začne 24. t. m., ne bodo imele nobenega večjega rezultata. Ogerska vlada se ne umakne s svojega stališča, da ni možno ponoviti provizorija ali skleniti nagodbo s § 14. Ogersko ministerstvo bode na vsak način zopet zahtevalo, da se skliče avstrijski državni zbor, ki bode izvolil vsaj novo kvotno deputacije in delegate.

Carigrad 20. avgusta. Neki ruski kon-sorcij si je pridobil dovoljenje, da začne zidati železnico iz Tripolisa do perzijskega zaliva in v Bagdad. Železnica bo velika opora ruskega vpliva proti Angležem.

Berolin 20. avgusta. „Vorwärts“ javlja, da izidejo v kratkem 36 pol obsežajoči „Spomini“ pokojnega kneze Bismarcka.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto boleti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošlita to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozhah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparam, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego 2 steklenici se direktno ne pošiljati. 6 (5—10)

Velike denarne vspehe imajo sleparska ponarejanja in škodljiva mešanja s cenanimi surovimi sestavinami Kopaive, terpentina ali cedrove esence, ki se prodajajo kot Santal Midy. Paziti treba, da se kupec ne oslepari s takimi ponarejanji. Pristno sredstvo ima vedno ime Midy. (11—1)

Žično steklo. Poraba tega stekla, katero dela akcijska družba v Neusattlu pri Ellbogen na Češkem, se rabi dandanes pri vseh modernih stavbah mesto surovega stekla ter ostane pri vsaki temperaturi čisto. Treba ni tudi nobenih mrež. Žično steklo je najtrdnješe in najsvrajnejše. Zato se je njegova poraba od l. 1897 doslej povečala za 100%.

Najnovejše železniške nesreče

dokazujejo znova važnost zavarovanja proti nezgodam in posebno (1263-1)

dosmrtnega zavarovanja proti železniškim nezgodam

veljavnega za vse dežele sveta.

Zavarovalna spona	gld.	10.000	enkratna premija za vse življenje	gld.	30.
		25.000	"	"	75.
		50.000	"	"	150.
		100.000	"	"	300.

Prva avstr. splošna zavarovalna družba proti nezgodam Dunaj, I., Bauernmarkt št. 2.

Glavno zastopstvo v Ljubljani pri g. J. C. Mayer-ju.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
19.	9. zvečer	739 1	21.0	brezvetr.	jasno	
20.	7. zjutraj	740 0	16.4	brezvetr.	soparno	0.0
"	2. popold.	739 3	28.4	sl. vzjvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 21.4°, za 2.9° nad normalno.

Izvirališče: Giesshübler Statina. Železniška postaja. — Zdravilišče in vodozdravnica pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

MATTONIJEVE GIESSHÜBLER KISELINE

najboljše zdravilne in osvežujoče pijače, ki se je vedno dobro obnesla pri želodčnih in črevesnih boleznih, pri boleznih ledvic in mehurja in jo priporočajo najprej zdravniki kot bistveno podpiralno sredstvo pri Karlovovarskih zdraviliščih in zdravljenji po VII. rabi teh toplic. (1-2)

V Ljubljani se dobiva po vseh lekarnah, večjih špecerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Odda se s 1. oktobrom t. l.

gostilna

v najem ali na račun v Mengšu z vso gostilniško opremo. Gostilna je dobro obiskana in na lepem prostoru, ima vrtni salon in kegljišče. Pogoji so jako ugodni. Več se izve pri lastniku Jožetu Funteku v Mengšu. (1251-2)

Kufeke-jeva moka za otroke

priporočena po zdravniških avtoritetah. Najboljša otroška redilna moka. Najboljša primes k mleku. (424-11) Najboljše dietetično sredstvo za na želodčnem črevesu bolne otroke.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah v skatljah po 45 kr. in 1 gld.

Bergedorf-Fabrik Diät. Nahrungsmittel Wien Hamburg R. Kufeke VI. 2. Stumpferg 14/16. Zaloga za Ljubljano: Lekarna G. Piccoli.

Velika hiša

s 5 sobami in velikim magacinom, travnikom in sadnim vrtom, pripravna za gostilno in prodajalno, se po ceni proda. Hiša leži ob cesti. (1241-3) Prodajalca pove upravništvo „Slov. Naroda“.

The Premier Cycle Co. Ltd.

(Hillman, Herbert & Cooper.)

Tvornice:

Coventry Heb (Eger) Doos (Angleško) (Česko) (pri Nürnbergu).

Letna izdelava 60.000 vozniških koles.

Zaloga v Ljubljani: (597-19)

Fran Čuden, Mestni trg št. 25.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregein, Curih, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Pol g tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — Proga v Novo mesto iz v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregeina, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 4. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-38)

Trgovskega pomočnika

vzprejme takoj (1255-3)

Valentin Lapajne

trгоvec s špecerijo, drobnino in železnino v Idriji.

Apno

dobiva se po najnižji ceni pri (299-26)

Andreju Maurer-ju v Zagorji ob Savi.

S 1. novembrom odda se

lepo stanovanje

s 4, oziroma tudi s 5 sobami.

Več pove Alojzij Vodnik, kamnosek v Kolk dvorskih ulicah. (1234-2)

Orožna tovarna Steyer

Samozastopnik za vso Kranjsko:

Fran Kaiser

Ljubljana, Šelenburgove ulice 6.

(417-23)

Nova vozna šola: Marije Terezije cesta.

Dobra delavnica za poprave.

Vsi pripadajoči predmeti.

„Waffen“-kolesa. „Opel“-kolesa. Precizijski izdelki I. vrste.

Razglas.

Pri županstvu mestne občine Črnomelj oddati je s 1. oktobrom t. l.

služba občinskega tajnika

z letno plačo 400 gld.

Zahteva se znanje slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, ter izvežbanost v občinskem uradovanju. Prošnje s pričevali o dosedanjem službovanju in pravnosti vložiti je do 10. septembra t. l. pri podpisnem županstvu.

Prosilci s kavicjo imajo predstvo.

(1261-1)

Županstvo mestne občine Črnomelj

dné 12. avgusta 1898.

(437)
FRAN CHRISTOPH-ov
(7)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

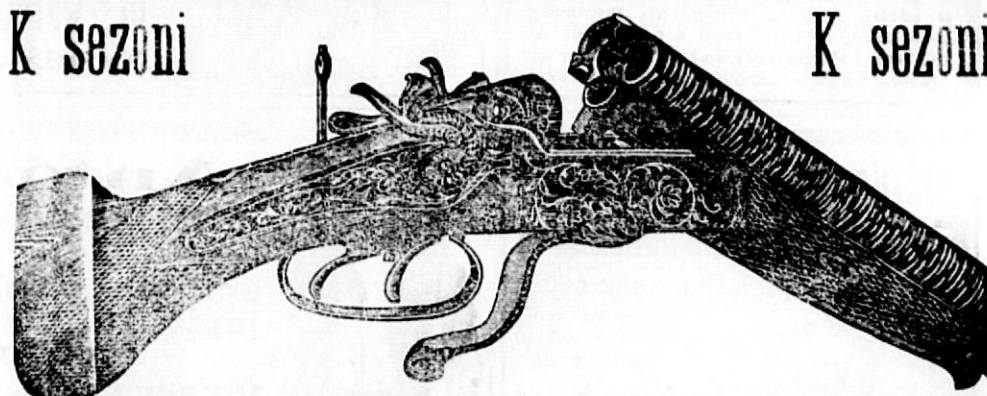
Zaradi teh praktičnih lastnosti in enostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v raznih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri Iv. Luckmann-a nasledniku Antonu Stacul-u; v Kranju pri F. Dolenz-u.

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

K sezoni

K sezoni

priporočam svojo bogato zalogo pušk na najnovjših sistemov in najnovejše vrste, revolverjev itd., vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

trocevne puške

katere izdelujem samo jaz in katere se radi svoje lahkote in priročnosti vsakemu najboljše priporočajo.

Ker sem na Kranjskem jedini puškar, ki se peča samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila, ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno, solidno in na ceneje.

Z velespoštovanjem

(1166-4)

Fran Sevcik

puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Ilustrovan cenik se pošlje na željo zastoj.

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča
J. Soklič.

Pod Trnovo št. 2.

JOSIP REICH

likanje sukna, barvarija
in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spada-
(39) joča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuvai (40)

lastnega izdelka za dame, gospode in
otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno
in po nizki ceni. Vse mere se shranju-
jejo in zaznamujejo. Pri zunanjih na-
ročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Suknene ostanke

priporoča po ceni

Hugo Ihl

v Špitalskih ulicah šte. 4.

Prej **Alojzij Erjavec** Prej
J. Zor (42) čevljarji mojster

v Ljubljani, Čevljarke ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav.
občinstvu za obilno naročevanje razno-
vrstnih obuvai, katera izvršuje cenó,
pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja
od najfinejše do najpriprostejše oblike.
Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom
naj se blagovoljno pridene vzorec.

Pekarija in slaščičarna (43)

Glavna trgovina: **Jakob Zalaznik.** Podružnica:

Stari trg št. 21 Vegove ulice št. 12

Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno pe-
karsko pecivo, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-
Zwiebak). V svojih slaščičarnicah postrezam točno z najfinejšim nasladnim
pecivom, sladoledom in slastnimi likerji ter z **Wermuth-vinom**.
Posebno opozarjam na fine ljudjanske krofe in savitke s smetano napolnene.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. državne in
c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov,
stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak
in pokost. (44)

Zaloga originalnega karbolinca.
Masčoba za konjska kopita in usnje.

Moderci

izvrstne fačone,
najboljši izdelek

(45) najceneje pri

ALOJZIJU PERSCHE

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in
poverjeni zalagatelj c. kr. unif. blagajnice drž. železnic uradnikov
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremočljivih
havelokov po najnovejši fačoni in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in
tuzemsko robo ima na skladišču. — Gg. uradnikom se priporoča za izdelavanje
vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor
sablje, meče, klobuke itd., gg. c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje

tačarjev in baret. (46)

**Največja izber najnovejšega
svilnatega blaga**

črno in barvasto,
za cele obleke in bluze, priporoča
po najnižjih cenah (47)

Alojzij Persche

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Avzugst Repič

sodar

Ljubljana, Kolesijske ulice št. 16,
(48) v Trnovem

se priporoča slav. občinstvu in naznanja,
da izdeluje in popravlja vsakovrstne
sode iz hrastovega in mehkega
lesa po najnižjih cenah. — Kupuje
in prodaja staro vinsko posodo.

Fran Kaiser

puškar

prodajalec biciklov
iz prvih tovarn.

(49) Ljubljana
Šelenburgove ulice 6.

Najboljše urejena delav-
nica za popraviljanje biciklov
in šivalnih strojev.

Največja tovarniška zaloga

klobukov

po najnižji ceni

pri (50)

J. S. BENEDIKT-U

Ljubljana, Stari trg.

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

Ljubljana (51)
Turjaški trg šte. 7.

HENRIK KENDA

Geneni lepi klobuki za
dame.

Vedno zadnje novosti.
Popravilja
se urno in prav po ceni.
Modni žurnali franco in zastoj.

(60) **LJUBLJANA.** 34

Mehanik

(52) **Ivan Škerl**

Opekarska cesta št. 16. v Ljubljani.

Šivalni stroji po najnižjih cenah

Bicikle in druga
v to stroko spada-
joča popravila iz-
vršijo dobro in ceno.
Vnanja naročila se
točno izvršujejo.

Ign. Fasching-a vdove

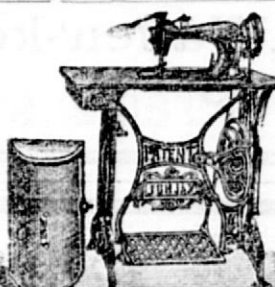
ključavničarstvo (53)

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpriprostejših, kakor tudi najfi-
nejših, z žolto medjo ali mesingom
montiranih za obklade s pečnicami ali
kahlam. Popraviljanja hitro in po
ceni. Vnanja naročila se hitro izvrše.

Ivan Jax (54)

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev
in velocipedov.

Najnižje cene.

Biciklisti!!!

Jopce, nogovice
pasove, kravate
najceneje priporoča

Alojzij Persché

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urar v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo
največjo zalogo
vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih,
iz tule, jekla in
nikla, kakor tudi

stenskih ur,
budiik in
salonskih ur

vse le dobre
do najfinejše
kvalitete po
nizkih cenah.

Novosti v žepnih, kakor tudi v sten-
skih urah vedno v zalogi. 56

Poprave se izvršujejo najtočneje.

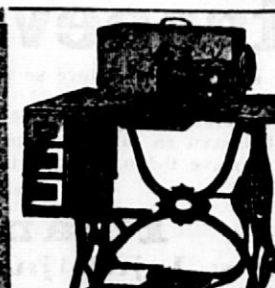
Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 6 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 6

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke,
jopic in plaščev za gospe, nepre-
močljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih
cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (57)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

Prva in najstarejša zaloga

šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji.
Posebno pa priporočam svoje izvrstne slamo-
reznice in mlatilnice, katere se dobivajo
vzlic njih izbornosti cenó. (58)

Geniki zastoj in poštnine prosto.

Nagrobne vence

v največji izberi in po
najnižjih cenah

trakovek vencem

z ali brez napisov v
vseh barvah

(59) priporoča

Karl Recknagel

na Mestnem trgu.

Tridesetleten samec

kateri ima 6000 gl. gotovine, želi se poročiti z dekletom ali vdovo v primerni starosti, katera ima približno toliko premoženja kot on. Isti hoče v lepem in prijaznem trgu na Kranjskem otvoriti svojo trgovino in gostilno.

Ponudbe vzprejema A. Kališ-a posredovalni zavež v Ljubljani. (1262-1)

(1123-3)

pl. Kobbe-ja podganji kruh

priljubljen za porabo!

Brez nevarnosti za ljudi, domače živali in perutnino. Gotovo sredstvo za uničevanje podgan in miši.

V zavojih po 50 kr. in 90 kr. se dobiva v trgovini Küssel in Končan v Novem mestu.

Voznje karte in tovarni listi v Ameriko.

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijonovana od vis. o. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno (812-9)

koncesijonovana potovalna pisarna

E. Schmarda

Ljubljana, Marije Terezije cesta št. 4 (prilije na levo.)

Več dobro ohranjenih vinskih sodov

600—700 litrov vsebine kupi (1258-2)

Fran Kočevar na Vrhniki.

Ogersko-hrvatsko delniško pomorsko parobrodno društvo v Reki. (81) (29)

Preko Reke

najkrajša in najvarnejša, mej otoki se vijoča vožnja črta (elegantni, z največjim komfortom opremljeni, električno razsvetljeni parniki)

Redne vožnje: V noči od sobote na nedeljo hitri parnik v Zadar-Spljet-Gruča, Gravosa (Ragusa)-Castellnuovo-Kotor. V noči od nedelje na ponedeljek poštne parnike v Zadar-Spljet-Metković. V torek ob 10. uri 20 m. dopoludne hitri parniki v Zadar, Spljet, Gravosa (Ragusa) in Kotor. V sredo ob pol 10 uri zvečer poštne parnike v Zadar, Šibenik, Trač, Spljet, na otoke Brač, Lesina, Vis, Krč, dalje v Dubrovnik do Kotora. V petek ob pol 11. uri dopoludne hitri parniki Zadar, Spljet in Gravosa (Ragusa). V četrtek ob 1. uri popoldne poštne parniki v Mali Lošinj, Selve, Zadar, Šibenik, Trač, Castelvechio in Spljet. V petek ob 10. uri 30. m. dopoludne hitri parniki v Zadar, Spljet in Gravosa. Vsako nedeljo ob 7. uri zjutraj izlet Reka-Opatija-Lošinj in nazaj. — Natančni vožni red je v oficijelni knjigi „Der Conducteur št. 593—608.

VIZITNICE

priljubljen

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Jednonadstropna hiša

z desetimi stanovanji v najlepšem kraju javnega vrta mesta Maribora je na prodaj. Hiša je 11 let davka prosta in ima brnilnica na njej 7500 gl. vknjiženih. Cena je nizka in se kapital dobro obrestuje.

Ponudbe gospodarju Francu Popitsch-u, Weinbaugasse št. 9 v Mariboru. (1107-2)

Snaženje životnikov.

Naročila na ženske životnike, moderce

po meri (tudi po starih modercih) izvršuje iz najboljšega blaga znana tvrdka (1265-1)

Henrik Kenda v Ljubljani.

Največja zaloga

dunajskih in francoskih životnikov, rastlinskih životnikov, kolesarskih životnikov, ravnodržalcev itd.

Popravljanje životnikov.

Puškar Fran Kaiser

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6

se usoja najbolje priporočati se (1268-1)

za lovsko sezono.

Zunanja naročila se točno izvršujejo

Naznanilo preselitve strugarskega obrta.

Naznanjam častitim odjemalcem, da sem se tekom avgusta preselil v Trubarjeve ulice št. 2

kjer imam zraven delavnice tudi

prodajalnico

založeno z vsakovrstnimi strgarskimi izdelki, katere tudi lahko v večji množini oddajam.

Ne pošiljajte cevč za smotke popravljati na Dunaj, ker to jaz tukaj popravljam, kakor n. pr. jantar, morsko peno, kost rog itd.

Ob enem popravljam vsa druga strgarska dela.

Za obila naročila se priporoča z velespoštovanjem

(1266-1)

Josip Oblak

umetni in galanterijski strugar.

RESTAVRACIJO „PRI LEVU“

Udano podpisana se usoja slavnemu občinstvu naznaniti, da je v svoji lastni hiši

v Prešernovih ulicah št. 52

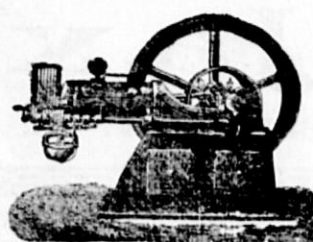
otvorila

ter se bode trudila, občinstvo z dobrimi mrzlimi in gorkimi jedili, kakor tudi s posebno dobrim vinom in Vrhnjskim pivom postreči.

(1264-1)

Marija Borštnik.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani.

Izviren „Otto“-motor za plin in bencin

priznana najboljši, najvarnejši in najcenejši motor.

Bencin-motor in bencin-lokomobila

najjednostavnejša in najvarnejša gonilna moč, brez nevarnosti ognja, brez mašinista, vedno za delo pripravljena. (1140-5)

Stroški k večjem tri novčice na uro za jedno konjsko moč.

Ernest Speil

mehanič

Ljubljana, Valvazorjev (Turjaški) trg 1

priporoča vsakovrstne

šivalne stroje in bicikle

vseh kategorij po najnižjih cenah.

Izvršuje tudi vsa popravila hitro, točno in ceno.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

z velespoštovanjem

Ernest Speil.

(311-26)

Gostilna J. Peternel na Bledu.

Podpisanec priporoča slav. občinstvu svojo gostilno, v kateri se dobi izvrstno dolenjsko in istrijsko vino, Koslerjevo marcno pivo, gorka in mrzla jedila in sobe za prenočišče.

J. Peternel

gostilničar.

(1128-7)

Glasovirji

(1635—43)

tvrdke

Bratje Stingl

na Dunaji in v Budimpešti.

Kratki klavirji in pianino

najboljše kakovosti z izborno glasovno polnostjo v pripravi in elegantni opravi iz omenjene prve in največje klavirske tovarne s parnim izdelovanjem po solidnih cenah in z desetletnim jamstvom.

Stari klavirji se jemlje v zameno. Ubiranja in popraviljanja se izvršujejo najtočneje

Zaloga v Ljubljani:

Karol Lorenz

izdelovalec glasovirjev in ubiratelj v Ljubljani, v Prulah št. 27, poleg kopališča.

Jednonadstropna hiša

v kateri se nahajata gostilna in veča trgovina, v prijaznem večjem trgu na Kranjskem, se prostovoljno proda. Prostor v tej hiši so pripravi za vsako podjetje. Pri hiši so tudi prostorne kleti, hlev in lep vrt. Hiša leži blizu železniške postaje. Cena primerna in plačilni pogoji ugodni. — Natančneje pojasnila daje A. Kalš, posredovalni zavod v Ljubljani. (1253—2)

Vzprejmeta se

dva dijaka ali dijakinji

pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri neki boljši, v sredi mesta stanujoči rodbini. (1249—1) Natančneje se poizve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

V hiši št. 72 na Poljanski cesti odda se

gostilna in stanovanja

in sicer 4 stanovanja takoj, 5 stanovanj s 1. novembrom. — Natančneje se izve pri hišnem gospodarju Elji Predovčiču, Poljanski trg št. 5. (1222—2)

Holandsko-ameriška črta.

Parniki vozijo po likrat do 2krat na teden iz Rotterdam v New-York.

Pisarna za kajute:

Dunaj, I., Kolowratring 9.

Pisarna za meštrov: Dunaj, IV., Weyringerg. 7 A.

I. kajuta:

Od 1. aprila do 31. oktobra . . . mark 290—400*

„ 1. novembra do 31. marca . . . 230—320

II. kajuta:

Od 1. avgusta do 15. oktobra . . . mark 200

„ 16. oktobra do 31. julija . . . 180

*) Po legi in velikosti kajute in po hitrosti in eleganci parnika. (1027—8)

1400 litrov

izvrstnega belega vina

(Riesling) prodasta

Kavčić & Lilleg v Ljubljani

Prešernove ulice. (1252—3)

Niklasa Rudholzerja naslednik

urar in optični zavod

Mestni trg št. 8

v Ljubljani.

Niklaste cilindar-remontoir ure od . . .	4 gld.	—	kr. naprej.
Srebrne cilindar-remontoir-ure od . . .	6 „	—	„
Srebrne damske cilindar-remontoir-ure s siebnim pokrovom od . . .	7 „	—	„
Srebrne remontoir-ure na sidro od . . .	10 „	—	„
Srebrne remontoir-ure s 3. srebrnim pokrovom od . . .	10 „	50 „	„
Zlate damske remontoir-ure od . . .	14 „	50 „	„
Zlate remontoir-ure za gospode od . . .	28 „	—	„
Zlate remontoir-ure za gospode z dvojnimi pokrovom od . . .	38 „	—	„
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni z bitjem ur od . . .	9 „	—	„
Ure na nihalo z bitjem četrtink od . . .	13 „	—	„
Budilke od . . .	27 „	—	„
„Schwarzwälder“ z bitjem pol urod . . .	3 „	—	„

☞ Za dobro blago in za dela se jamči. ☜
Popravila se hitro, dobro in po ceni izvršujejo v lastni prodajalnici.

Za morebitne potrebščine se najbolje priporoča z velepospšovanjem (808—19)

Franc Karol Rudholzer.

Dobavitelj kontrolnih ur za o. kr. avstro-ogersko vlado, za Bosno in Hercegovino.

Trgovskega pomočnika

veščega v špecerijski in železninski trgovini, sprejme s 1. oktobrom (1267)

Viljem Tomic, trgovec v Trebnjem.

Išče se za tukajšjo trgovino z deželnimi pridelki v vseh pisarnicah in delih izurjen

komptoirist

s takojšnjim vstopom. Znanje slovenskega, nemškega in italijanskega jezika neobh dno potr-bno. Ponudbe pod „A. 100“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (1270—1)

☞ Uradno dovoljena ☜

1. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

ima jako dobra mesta za kuharice, dekleta za raznovrstna dela, hišne, prodajalke, natakarice itd. Velika izber. — Dalje iščem najuo: Družabnice, odgojevalko k 2 otrokama, tukaj, tuja gospodični ima prednost, kočijaža v grajsko hišo, donšaleca v fino kavarno itd. (1269)

Ljudevit Borovnik

(106) puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem (32)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovc in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj.

METEOR

(575—19)

vozna kolesa

najboljša

kvalitetna znamka.

Zastopnik za Kranjsko;

Iv. Jax

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Mleko.

Ze mnogo let obstoječe in sedaj v povečani meri upeljano

mlekarstvo na Laverci pri Ljubljani

uljudno naznanja in priporoča vsena zasebnikom, kavarnarjem, restavratem, zavodom itd., da se lahko vsak dan odda se do 150 litrov čnega mastnega mleka po naslednjih cenah:

Pri vsakdanji naročbi do 3 litrov a liter 10 kr.

Pri večjih naročilih nad 5 litrov vsak dan zaračuni pa se liter mleka le 8 kr.

Vsakemu naročniku dostavi se mleko vsaki dan zjutraj zgodaj na dom v s patentovano ključavnico zaprtih posodah, naročenih pri tvrdki Kleiner & Fleischmann v Mödlingu pri Dunaju.

Cenjena naročila, ustmena ali pismena, se vzprejemajo pri podpisaneu na Laverci, v gostilni „pri belem volku“ v Wolfsovih ulicah in v gostilni „pri mestu Monakovo“ (pri Lozarju), Rožne ulice št. 15.

Karol Lenče

posestnik na Laverci pri Ljubljani.

(1096—6)

Odvetnik

DR. JOSIP FURLAN

otvoril je

(1260)

svoje odvetniško pisarno

v Ljubljani, Gospodske ulice h. št. 17A.